

smo igrača za tiste Srbe, ki so v vsakem oziru od nas odvisni.

Zadnji telegrami.

Polja, 19. marca. Danes je

odplula ena eskadra naših vojnih parnikov, obstoječa iz treh velikih in več malih križark ter raznih torpedovk proti Cattaru. Oficialno se razglša, da se vršijo le morske vajave.

3

dragocena navodila

za kupujočo gospodinjstvo

- Iz nobene druge kocke se ne more pripraviti tako izvrstna inokusna juha kot iz **MAGGI-JEVE kocke** po 5 vin.
- Zahtevajte torej vedno izrecno **MAGGI-JEVE kocke**.
- Pazite že pri nakupu, da-li ima vsaka kocka na zavitku ime **MAGGI** in varstveno znamko zvezdo s križcem

Prepitate se lahko o tem, če pokusite ob enem juho iz naše in kake tuje kocke.

Današnja številka „Štajerca“ ima 4 strani iloge; vsled tega obsega skupaj 12 strani in slik.

Dopisi.

Št. Peter na Medvedjem selu. Pri nas v lnišču je v novem času tudi trgovina. Prosi pa namreč gospod župnik sam. Kmetje se en, Glogovarjajo med seboj, da zna gospod Gomilšek ce teh ubro prodajati. Koliko pa kaj pridobnine (Geje zamrba) plača? To bi Vas vprašali, gospod acinev Gomilšek. Ne vem, če bodo s tem trgovci okoli dovoljni. Kaj pa Št. Peterska trgovca delata? bi in i spita, da pustita kar meni nič tebi nič na o pniku tržiti? Gospod župnik, Vam pa svetujemo, suženj pustite ta obrt in se brigate bolj za svoje h brateestre, da ne bodo zahajali hlapci k njim v sicer tabo. Saj veste, kaka je bilo takrat, ko sta li, da znar in dekla našla lepega hlapčka Jožeka aven g. sestrice Mimike. Skrbite, da bo v il svojo ovžu red, otrobe pa naj prodajajo trgovci in mu „Els duhovniki!

Središče. Lubi gospod urednik! Vi mi morti bote vervali, če Vam povem, kaj me je tak m, kaj sem Vam tak dolgo ne nič piso. To n je bilo tak, da so naš gospod fejmešter li, kaj bode se tistomu, ki piše v „Štajerca“, tistomu presnetomu Jaki zabelavalo. Jaz pa se bogne stražo, da Vam još ne jem rad stne župe, te bi se mi morti tak godilo, kak oj srdiškoj gospodi, ki sem Vam že nekad

piso od jih. Lej pa se nič več ne bojim, pa bom Vam vse piso, kaj se bode v našem narodnom Središči godilo. Znate, to Vam je bilo ednok, nej sem šou od Boltovega Joža. Kak dojdem do tistoga prelaza na Grabah, pa čujem, kak nešče trka po okni tam poleg cirkve. „Lubi Franček te pa srečno.“ To sem čul. drugo pa ne. Idem bliže, pa vidim, kak so šli ena debela tetica hitro črez Srdiški trg pa na panhof. Jis sem šou za jimi, črez pol vure pa je že Lukov Matija odšlo ž jimi čez tri gore, čez tri dole... Bog zno, kaj je teticu gnalo v nočiz doma, da je rovno polnoči bilo, da sem dojšo do svojega doma — Ve se Vam je teticu krivo vidlo za dobro vino pa — nam Vam povedo zakaj vse, pa so lepo prišli drgoč na Grabe, kaj poštene ljudi šinfajo. Drgoč bom Vam to dale piso, zej nemam časa. Ednok pa Vam dojdem v štacun poleg „picckhandlarije“, — pa Vam dojde to en gospod, na nosi so meli cvikare, al kak se že tomo veli, pa v dugo sukjo so bili oblečeni. Aha, sem jih skoro ne pozno, da so vam, — kaj se ne bote čudili — z žepa vzeli jojca, pa so je odali, kaj so si tobok kupili. No sem si mislo, to vam je nekaj. To so gospod sin od učenika izmed dvanajstih srdiških narodnih apostolov. To bi rojši, sem si mislo, naši gospodi kupili jemo tobok, kak kaj so tistoga sršena pošlali, ke se pameten človek namič ne ogledne na njihove oslarije. To še Vam naj povem, kaj so me gospod Juri oviden tak plusnoli, da sem jih pito, zakaj plantajo. Potli sem zvedjo, kaj jih je eden čuk, malo vekši kak vrabel, ki na strehi čivka — potlačjo. Tak so kleli, vse čuke, jos pa sem si mislo, kaj je škoda, da sem jos ne čuk, jos bi jih tak potlačjo, kaj bi bilo vredno, pa kaj bi še bole plantali. — Mislite gospod urednik, kaj se jos bojim naših haupt-purgarov. O kaj še več. Vse njihove modrosti bom vam piso; ne bojim se namič Klemenčičovoga tetece, ki so se ovi den tak čemerili pri Čven-knovom Androši. Pa vse bom drgoč napiso. Zaj pa vas pozdravim črez hribe in doline in ostane- nem vaš zvesti Jaka Kajtebriga.

Majberg pri Ptuj. Poroča se nam, da dela neki zverinski človek veliko škodo po vinogradih. Ta sovražna duša reže in uničuje trsje na potih vinogradov in dela posestnikom veliko škodo. Kdor izve za tega človeka, naj naznani orožnikom; dobi za svoj trud plačilo! Posestniki pa naj pazijo; morebiti dobi roka pravice tega brezvestneža.

Pohorje. (O občinskih volitvah.) Torek dne 11. t. m. smo imeli naše volitve. Čeprav je črna stranka črez vse mere delovala, čeprav je kaplan Baznik s svojimi pristaši in „Čuki“ deloval z vsemi sredstvi, da bi „Štajercijance“ na Pohorju zadržali — ni pomagalo vse skupaj nič. Sijajno so propadli črnubi, sijajno so zmagali vrli zjedinjeni

„Štajercijanci“ na našem Pohorju. O drobnostih teh volitev še poročamo! Smo prepričani, da se bojo tudi č. gg. kaplani Krajnc, Baznik e tutti quanti o izidu teh volitev iz srca veselili. Živijo!!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Naš kaplan Ratej se v zadnjem „Sl. Gospodarju“ slabo zagovarja; sicer trdi, da se ne zagovarja sam; seveda ne, kér neka druga oseba njegov „original“ prepíše in pošlje v „Sl. Gosp.“ Mi smo pač mislili, da bo g. Ratej tem perutninarjem pri krstu dal vsakemu svoje „ime.“ Z vašim krstom, g. kaplan, niste pogodili, ker mislite na neko ponočno družbo. Dokažite tej ponočni družbi, katero mislite, da ima enak madež, kakor je madež vašega ponočevanja! Naš g. kaplan se le sklicuje na „dobre farane“, da še ima pri njih „ugled“; ni pa še se zagovarjal za to, česar je kriv in kar že mi ne samo eno leto opazujemo. Mi govorimo resnico in o vaši osebi nismo jemali tako grdi primkov, kot vi o nas faranih. Kdo pa je bolj farizejem podoben, mi ki (ako še hočete) povemo Vam več resnice v obraz, ali Vi, ki se kažete postenjaka med „dobrimi farani“? Pa žal, še tudi vaši „dobri“ farani obžalujejo vaše zmote, samo bolj natihem.

Podčetrtek. V našem preje nemškem trgu, obdanem od naprednih kmetovalcev, bil je svoj čas vedno mir in pokoj. Danes so Nemci vecidel izginili, naselili so se večinoma tuji Slovenci. Ali vkljub temu ni prišlo med obema narodnostima do preprirov. Nakrat se je pojavil v bližnjem Olimju neki učitelj; kaznovan je bil svoj čas zaradi tega, kér je na pokopališču v Vidmu šolsko mladino ob priliki ljubljanskih iz-gredov l. 1909 proti avstrijskemu vojaštvu hujskal. Ta prvaški učitelj je seveda tudi takoj pri nas skušal uresničiti podružnico Ciril Metodove družbe. Podružnica se je uresničila s pomočjo sosednega učiteljstva in pristopili so ji seveda tudi naši trgovci, katerih zvezda pa je danes sicer tudi že ugasnila. Ob Novemletu pa je tudi ta prvaški učitelj — Arnušek je njegovo ime! — brez sledu izginil. Pravijo, da je imel gotove grde in po postavi kaznjive grehe na vesti, čeprav mu to sodnja ni mogla dokazati. Pred kratkim se je zopet pojavil, ali izginil je tudi prav hitro. Tiste, ki so ga zaradi njegovega greha naznanili, se ni upal tožiti. Zato teče proti njemu disciplinarna preiskava naprej. Vsled tega so pa naši vitezi Ciril-Methodove družbe v globoki žalosti... Preje se je v zmislu postave gostilniške in pekarijske stavbe z natančno komisijo pregledalo, kar je dotičnika mnogo stroškov in sitnosti stalo. Zdaj pa se je tukaj, kjer gotovo ne primanjkuje gostilen, kar nakratko dovolilo otvoritve gostilne „k teti iz Abbazie“ Jožefa Švafler in obenem neke pekarije. Hiša je za podreti, polna umazanosti in zdravstvenih napak, je brez vodnjaka in v bli-

Albanija.

Prepir za meje nove države Albanije je zdaj najvažnejši pojav v zunanji politiki in obenem najnevarnejše vprašanje. Prinašamo zemljevid, ki kaže dane pokrajinske razmere. Zemljevid je nemški, ali naši čitatelji se bodejo nanj gotovo razumeli. Črta — — — kaže mejo Albanije, kakor jih Avstro-Ogrska zahteva. Po tem načrtu bi spadala v Albanijo jadranska obal s Skutarijem, St. Giovanni di Medua, Durazzom in Valono, nadalje mesta Ipek, Djakova, Dibra, itd. Črta pa kaže mejo Albanije, kakor jo želi Srbija. Po srbski želji bi Albanija skoraj nič ne dobila; odrezali bi ji Skutari in vsa druga važna mesta. Albanci bi morali potemtakem od samega kamenja živeti. Tudi grške želje so na zemljevidu označene i. s. s črto □ ○ □ ○ □.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“

Zum Streit um die Zukunft Albaniens.